

SPERLING ANTONI (1896-1975)

Urodził się 2 stycznia 1896 roku w Daleszynie. Syn Józefa i Michaliny z domu Nowacka. Po ukończeniu szkoły elementarnej, od 1 kwietnia 1910 roku, terminował w warsztacie kowalskim ojca. W 1913 roku złożył egzamin czeladniczy, a 28 grudnia 1921 roku mistrzowski w Poznaniu. W 1914 roku został powołany do armii niemieckiej. Po sześciotygodniowym przeszkoleniu rekruckim został skierowany na front zachodni. Walczył m.in. pod Verdun. W wojsku niemieckim służył do grudnia 1918 roku.

Po powrocie z wojny włączył się do działań powstańczych w Wielkopolsce. Uczestniczył w zmaganiach na froncie południowym, m.in. pod Rawiczem i na odcinku Grupy „Leszno”. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, służąc w ułanach. 1 lipca 1921 roku w stopniu podporucznika przeniesiony został do rezerwy. Po powrocie do Daleszyna od 1921 roku do 31 maja 1971 roku – z przerwą w latach 1939-1945 – prowadził własny punkt usługowy. W 1921 roku zawarł związek małżeński z Anną Woźniak.

We wrześniu 1939 roku, po wkroczeniu wojsk hitlerowskich do Daleszyna, został osadzony w areszcie w Gostyniu. Po zwolnieniu, 8 grudnia 1939 roku wraz z rodziną został wysiedlony do Rawy Mazowieckiej w Generalnym Gubernatorstwie. Tam pracował w kuźni w majątku Lipie. Wraz z synami był członkiem ruchu oporu. Należeli do ZWZ/AK (25 Pułk Piechoty AK Okręgu Łuckiego). Działał pod pseudonimem „Baza”, synowie: Antoni – „Mściciel”, Józef – „Ułan” i Bolesław – „Kelner”. Po zakończeniu wojny powrócił wraz z rodziną do Daleszyna, gdzie prowadził kuźnię. Był członkiem miejscowego Kółka Rolniczego i Ochotniczej Straży Pożarnej. Należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

Zmarł 15 lipca 1975 roku. Pochowany został na cmentarzu w Gostyniu Starym.

Odznaczony był m.in. Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Złotym Medalem Za Zasługi dla Pożarnictwa. Był Honorowym Starszym Cechu Rzemiosł Różnych.